

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 14/11/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 85

Phật pháp đến thế gian là để làm lợi ích chúng sanh. Chúng ta học Phật, nếu chúng ta được tiếp nhận Phật pháp chân chính thì chúng ta sẽ chân thật có lợi ích, nếu chúng ta không được tiếp nhận Phật pháp chân chính thì chúng ta sẽ khổ không nói lên lời. Khi xưa, Thích Ca Mâu Ni Phật yêu cầu vật phẩm cúng dường phải là tịnh tài, tịnh vật; trước khi nhận cúng dường, người nhận cúng dường phải hỏi đó có phải là tịnh tài, tịnh vật hay không. Nếu vật cúng dường có được do hành vi phi pháp thì người tu hành sẽ không được tiếp nhận. Người tu hành tiếp nhận vật phẩm cúng dường là để phục vụ chúng sanh.

Hòa Thượng nói, tứ sự cúng dường bao gồm vật phẩm phục vụ nhu cầu ăn uống, quần áo, đồ vật dùng để nghỉ ngơi, thuốc, chúng ta cúng dường những thứ này là chúng ta cúng dường đúng như pháp. Hiện tại, tứ sự cúng dường đều là tiền tài, người tu hành được cúng dường tiền tài càng nhiều thì tâm tham sẽ càng nặng, mất đi đạo tâm. Trên Kinh Phật thường nhắc nhở: “**Tích tài tán đạo**”. Nhiều đạo tràng, ban đầu, khi mọi người cùng tu hành trong một căn phòng nhỏ thì mọi người tu hành rất tốt, hòa thuận nhưng khi đạo tràng có nhiều tiền tài thì mọi người mất đi đạo nghĩa.

Hòa Thượng nhiều lần nhắc chúng ta: “**Tài, sắc, danh, thực, thù, Địa ngục ngũ điều căn**”. Năm điều này là căn gốc đưa chúng ta thẳng đến Địa ngục. Nhà Phật cũng nói: “**An bản lạc đạo**”. An với cái nghèo, vui với cái đạo. Tiền tài không chỉ khiến chúng ta quên đi thế giới Tây Phương Cực Lạc mà còn quên đi tình nghĩa, đạo nghĩa, trở thành kẻ vong ân bội nghĩa, vô liêm sỉ.

Trong cuộc sống, chúng ta phải đối đãi thật tốt với những người có ân nghĩa, đạo nghĩa với chúng ta. Nếu chúng ta tích cực lo cho một nhóm người nhưng không quan tâm đến những người có ân nghĩa, đạo nghĩa thì chúng ta đã không có tâm Phật. Có những người chỉ lo nghĩ cho những người bạn đồng tu hay những học trò trung thành với họ. Chúng ta phải sáng suốt, tỉnh táo trong việc tu hành, giải thoát.

Hòa Thượng từng nói: “**Tiền càng nhiều thì tâm tham càng lớn**”. Nhiều người, khi cuộc sống kham khổ thì họ tu hành tinh tấn, khi có một chút tiền tài thì họ chìm đắm trong danh lợi, không muốn nghe ý kiến của người khác. Có người viết cho tôi lá thư rất dài hỏi về việc họ gặp phải vấn đề này, tôi khuyên họ cố gắng niệm Phật, đó là do

nghiệp chướng nhiều đời, đây là thắng duyên để họ tu hành, nếu họ vượt qua được thì họ sẽ có đạo lực. Tâm tham sẽ làm chúng ta mất đi đạo tâm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta cúng dường những người này, nếu họ đi vào tam đồ ác đạo thì chúng ta cũng phải gánh lấy trách nhiệm. Phật dạy, chúng ta phải nên có tâm từ bi vì tất cả chúng sanh mà làm ruộng phước. Chúng ta có chân thật đang đoạn ác tu thiện không? Nếu chúng ta khởi tâm động niệm đều vì chúng sanh mà lo nghĩ thì chúng ta mới là ruộng phước”**. Chúng ta muốn trở thành ruộng phước cho chúng sanh thì chúng ta phải làm những việc thiết thực, chân thật lợi ích cộng đồng. Nếu một mảnh ruộng tốt thì khi mọi người gieo hạt xuống, hạt sẽ nảy mầm; nếu mảnh ruộng có nhiều cỏ dại thì khi chúng ta rải thóc, hạt thóc đó không thể sinh sôi.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có đủ tu cách là phước điền của chúng sanh không? Nếu chúng ta không phải là phước điền của chúng sanh mà chúng ta nhận cúng dường của chúng sanh thì chúng ta phải gánh lấy trách nhiệm nhân quả”**. Nếu chúng ta không có trí tuệ thì chúng ta sẽ làm ra nhiều việc sai trái. Chúng ta muốn có trí tuệ thì chúng ta phải xa lìa **“danh vọng lợi dưỡng”**, an định trong giới luật. Chúng ta có trí tuệ thì chúng ta mới phân minh được thiện ác.

Ngày trước, Tổ Sư Đại Đức thường tránh duyên, tránh tiếp xúc với nhiều người. Con người luôn đầy tham cầu, họ luôn tham cầu bình an, khỏe mạnh; nếu chúng ta nhận cúng dường của họ mà cuộc sống của họ không bình an, khỏe mạnh thì chúng ta sẽ phiền phức.

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát, Cha Mẹ ban cho chúng ta vô điều kiện, nhưng những người khác cho chúng ta đều có điều kiện”**. Người khác cho chúng ta thứ gì cũng đều có điều kiện; thậm chí nếu chúng ta khiến họ đau khổ, khiến họ phải vào vòng luân hồi sinh tử thì họ sẽ đến đòi nợ chúng ta. Ngoài Thầy Cô, Cha Mẹ, Phật Bồ Tát thì chúng ta cần trọng khi tiếp nhận của những người khác.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, làm thế nào để đạt đến kiến hòa đồng giải?”**. **“Kiến hòa đồng giải”** là mọi người cùng thấy và hiểu như nhau, không có sự chống trái.

Chúng ta tổ chức sự kiện tri ân ngày 20-11, các vị Thầy lớn đều ngạc nhiên, khâm phục chương trình do chúng ta dàn dựng. Đây là mọi người kiến hòa đồng giải, trên dưới một lòng, không có sự chống trái.

Hòa Thượng nói: **“Nguyên nhân chủ yếu của bất hòa chính là chúng ta chuyên thấy lỗi lầm của người khác nên chúng ta không thể hòa thuận. Phạm vi nhỏ nhất của kiến hòa đồng giải là trong phạm vi một gia đình. Hạt nhân chính trong một gia đình là vợ chồng, vợ chồng hòa hợp thì gia đình hòa vui, đây là “gia hòa vạn sự hưng”**. Một gia đình hòa thuận thì gia đình đó hưng thịnh. Một đoàn thể hòa hợp thì đoàn thể đó cũng sẽ hưng thịnh.

Hòa Thượng nói: **“Tại sao không thể đạt tới sự hòa thuận? Đó là bởi vì chúng ta luôn xem thấy chỗ không tốt của đối phương. Chúng ta muốn hòa thuận thì chúng ta chỉ chuyên thấy chỗ tốt của đối phương. Vợ chồng khi chưa kết hôn thì chỉ nhìn thấy ưu điểm của đối phương, họ sinh tâm yêu thích nên kết thành vợ chồng. Sau khi kết hôn, họ chỉ chuyên nhìn thấy khuyết điểm của đối phương nên thường hay cãi nhau. Nếu như chúng ta có thể cả đời chỉ nhìn thấy chỗ tốt của đối phương, không bao giờ để sai lầm của đối phương ở trong tâm thì chắc chắn người trong gia đình chúng ta sẽ “bách niên giai lão”, đoàn thể sẽ hòa thuận”.**

Hòa Thượng nói: **“Nếu thường đem lỗi lầm của người khác để vào trong tâm thì chính chúng ta đã tự phá sự hòa hợp. Tội phá hòa hợp là tội rất nặng. Chúng ta phá một đoàn thể tu hành như pháp thì đó là tội đọa Địa ngục A – tỳ. Chúng ta phá đi sự hòa hợp của xã hội, sự an định của quốc gia thì đó là tội rất nặng. Chúng ta phải đặc biệt ghi nhớ, chúng ta không mang lỗi lầm của người khác đặt vào trong tâm thì tâm chúng ta mới thanh tịnh, từ bi. Đây chính là tự tánh, là chân tâm, tâm của Phật, chúng ta dùng tâm này thì mọi việc làm của chúng ta mới có thành tựu”.**

Nhiều người thế gian cho rằng những việc của chúng ta đã làm được là kỳ diệu. Khi con người không còn “*tự tư tự lợi*”, tất cả mọi người đều mong muốn đóng góp cho đoàn thể, cho cộng đồng, cho xã hội thì mọi người sẽ làm một cách rất mạnh mẽ. Người thế gian luôn mang tâm “*tự tư tự lợi*” nên nếu không được cung cấp tiền xăng, tiền ăn, không có lợi ích thì họ sẽ không làm việc vì mọi người.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, làm thế nào để ở trong thương trường mà giữ được tâm thanh tịnh?”.**

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Lăng Nghiêm” nói, Thiện Tài Đồng Tử tham học 53 lần, 53 vị mà Thiện Tài Đồng Tử đến tham học làm 53 nghề nghiệp khác nhau trong xã hội. Phật Bồ Tát biểu diễn thân phận của người buôn bán để chúng ta có thể học tập. Thí dụ, chúng ta mở một cửa hàng, chúng ta buôn bán thì cửa hàng của chúng ta là đạo tràng. Ông chủ là Phật Đà, nhân viên là Bồ Tát, khách hàng là đối tượng để chúng ta độ, chúng ta phục vụ. Đây hoàn toàn là Phật hóa”. Ở trong gia đình thì chúng ta Phật hóa gia đình, ở nơi làm việc thì chúng ta Phật hóa nơi làm việc. Chúng ta buôn bán hàng hóa tốt, khách hàng có hàng hóa tốt để phục vụ đời sống, chúng ta được nhận lợi nhuận. Đây là việc hợp tình, hợp lý. Chúng ta bán đồ giả, đồ gian thì chúng ta khiến người khác tức giận, thậm chí chúng ta đã vi phạm pháp luật**

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta mỗi niệm đều vì lợi ích của tất cả chúng sanh, giúp đỡ cho xã hội an định, đây là những tác nhân làm cho thế giới hòa bình. Cho nên trong mỗi nghề nghiệp đều có thể thực tiễn Phật pháp, chân thật là không phân biệt quốc gia, chủng tộc, tôn giáo”. Trước đây tôi nói, chúng ta học Phật thì chúng ta dùng tâm từ bi của Phật để yêu thương, chăm sóc các con; nếu chúng ta là tín đồ của Chúa thì chúng ta hãy mang lòng bác ái của Chúa đến với các con. Trong tất cả các ngành**

nghề, chúng ta đều có thể áp dụng giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền, của các bậc sáng tạo tôn giáo.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp và thế gian pháp khác biệt chỉ ở một niệm, nếu là niệm giác thì thế gian pháp biến thành Phật pháp, nếu là một niệm mê thì Phật pháp biến thành thế gian pháp”**. “Niệm mê” là niệm “*Tự tư tự lợi*”. Chúng ta cho rằng chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh này thì chúng ta sẽ bị tổn hại lợi ích vậy thì Phật pháp đã trở thành thế gian pháp. Nếu chúng ta cho rằng, chúng ta có thể phục vụ người khác, chúng ta thiệt thòi cũng không sao thì thế gian pháp đã trở thành Phật pháp, chúng ta từ phạm phu trở thành Bồ Tát. Chúng ta có ý niệm vì lợi ích của mình quên đi lợi ích của chúng sanh thì chúng ta vẫn là phạm phu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta vì tất cả chúng sanh phục vụ, mỗi niệm chúng ta đều nghĩ đến việc lợi ích tất cả chúng sanh thì đây chính là giác. Mỗi niệm, chúng ta đều nghĩ đến lợi ích của chính mình thì đây là mê hoặc”**. Chúng ta nghĩ đến lợi ích của chính mình thì chúng ta sẽ khởi lên tâm tự tư, ích kỷ, tham cầu, chấp trước. Nếu chúng ta chỉ vì người mà lo nghĩ thì chúng ta sẽ rất tự tại. Có những người làm việc cả ngày mà không mệt, đó là vì họ chỉ nghĩ cho người. Chúng ta chỉ nghĩ đến mình, chìm đắm trong thành bại, được mất, hơn thua, tốt xấu thì chúng ta đang mê.

Hòa Thượng nói: **“Nếu trong tâm chúng ta đều nghĩ đến việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta sẽ rất tự tại, không vướng bận”**. Chúng ta không tự tại, luôn bận tâm vì chúng ta sợ không đạt được điều chúng ta mong muốn. Chúng ta không tự tại thì chúng ta không thể an vui. Phật dạy chúng ta đừng cảm tình làm việc. Người thế gian luôn luôn tình chấp. Người thế gian nói: **“Người không có tình thì không phải là người”**. “*Tình*” ở đây là tình chấp. Người không còn tình chấp là Phật Bồ Tát, người còn tình chấp là con người. Khi tâm chúng ta là tâm Phật thì mọi việc chúng ta làm đều trở thành Phật sự, chúng ta làm bất cứ việc gì đều vì lợi ích của người mà lo nghĩ. Trong bất cứ nghề nghiệp nào, chúng ta cũng đều có thể ứng dụng giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền.

Hòa Thượng từng nói: **“Hai chữ “hòa bình” có nhân quả trong đó, chúng ta muốn bình thì chúng ta phải hòa”**. Nếu chúng ta mỗi niệm đều nghĩ đến lợi ích cho người, chúng ta nhận phần thiệt thòi, bất lợi thì chúng ta chính là Phật Bồ Tát. Người thế gian luôn tranh lợi, không muốn bị thiệt thòi.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nói: **“Chúng ta mở một cửa hàng, chúng ta buôn bán thì cửa hàng của chúng ta là đạo tràng. Ông chủ là Phật Đà, nhân viên là Bồ Tát, khách hàng là đối tượng để chúng ta độ, chúng ta phục vụ”**. Chúng ta phục vụ mọi người để đôi bên cùng có lợi. Chúng ta đã học phép “*Lục hòa*” trong đó bao gồm thân hòa đồng trụ, khẩu hòa vô tranh, ý hòa đồng duyệt, giới hòa đồng tu, kiến hòa đồng giải, lợi hòa đồng quân. Trong “*Tứ Nhiếp Pháp*” có “*bố thí nhiếp*”, chúng ta dùng cách tặng quà để nhiếp phục tất cả chúng sanh. Hòa Thượng nói: **“Tặng quà nhiều thì mọi**

người sẽ vui”. Gần đây, tôi đã dùng hơn 100kg gạo nếp để gói bánh tặng mọi người. Sau khi bố thí thì chúng ta dùng ái ngữ, đồng sự nhiếp để hướng dẫn những người đồng sự làm những việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta làm trong các ngành nghề nào thì chúng ta cũng có thể ứng dụng được Phật pháp.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!